

č. 6266.

Zajištění bytu: Od kdy jest počítati lhůtu pěti dnů, po jejímž uplynutí zaniká zajištění bytu podle § 13, odst. 3. zák. č. 225/22 ve znění zák. 87/23?

(Nález ze dne 1. února 1927 č. 1723.)

Věc: Metoděj S. v M. (adv. Dr. Em. Bayerle z Prahy) proti zemské správě politické v Brně o zajištění bytu.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud týká se zániku vysloveného zajištění bytu, zrušuje se pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím . . . zajistila osp v M. byt v domě st-lově podle § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 pro revidenta stát. drah Frant. Š. Odvolání st-lovo bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti do toho podané nss uvážil: — — — — —

St-l tvrdil ve svém odvolání, že zajištění zaniklo, ježto žel. zaměstnanec Š., v jehož prospěch byt byl zajištěn, v 5denní lhůtě odst. 3 § 13 cit. zák. stanovené neoznámil, že byt přijímá. Žal. úřad prohlásil námitku tu za bezpodstatnou proto, že lhůtu tu jest počítati teprve od okamžiku, kdy příslušné zajištění se stalo pravoplatným.

Názoru tomu nss nemohl přisvědčiti. Odst. 3. § 13 stanoví, že zajištění vyslovené podle odst. 1. zanikne, jestliže úřad, který byt zajistil, vlastníku domu neoznačí stát. zaměstnance, kterému byt smí býti pronajat, ještě před počátkem výpovědní lhůty nejbližší následující »po zajištění«, nebo neoznámí-li mu označený zaměstnanec do 5 dnů po počátku této lhůty, že byt přijímá. O »zániku« zajištění lze mluvití zajisté teprve tehdy, když zajištění počalo již působiti. Podle odst. 1. však zajištění působí teprve ode dne, kterým se ruší dosavadní smlouva nájemní a, není-li tu nájemní smlouvy, ode dne, kdy se byt uprázdňuje. Nelze tedy termín, kterým dle odst. 3. zajištění zaniká, klásti před dobu, kdy dosavadní nájemní poměr se končí, resp. byt se uprázdňuje. Na druhé straně dlužno uvážiti, že zřejmým účelem ustanovení odst. 3. jest předejítí tomu, aby majitelé domů nebyli ve své disposiční volnosti omezováni nad míru nezbytné potřeby, t. j. aby se nepostupovalo zajišťováním zbytečně tam, kde není aktuální potřeby, a aby nemístné průtahy jednak státní správy, jednak zaměstnance, pro něhož byt byl zajištěn, nevedly na konec k tomu, že by zajištěný byt zůstal aspoň po nejbližší nájemní období prázdný. Majitel domu má omezení zajištěním mu uloženého býti sprostěn, když — ač nastala již možnost zajištění realizovati a byt odevzdati tomu účelu, pro něž byl zajištěn, — k realizaci zajištění nedošlo, a má mu býti umožněno, aby zajištěný byt, když ho pro ubytování státního zaměstnance není aktuálně zapotřebí, mohl co nejdříve po tom, kdy se byt uprázdnil, zase zadati.

Z této dvojí úvahy se podává, že »zajištění« ve smyslu odst. 3. nelze spínati ani s doručením zajišťovacího výměru, ani s momentem, kdy zajištění to proti majiteli domu nabývá právní moci, nýbrž že dlužno považovati za rozhodný onen moment, kdy nastává možnost, aby vyslovené zajištění bylo realizováno, t. j. kdy dosavadní nájemní poměr se

zrušuje, resp. — není-li tu nájemního poměru — kdy byt se uprázdnil, čili též moment, kterým dle odst. 1. zajištění počíná působiti. Kdyby se momentem »zajištění« ve smyslu odst. 3. rozuměla doba doručení zajišťovacího výměru nebo doba, kdy nabývá právní moci, mohlo by se státi, že by zajištění podle odst. 3. zaniklo ještě dříve, nežli se byt uprázdnil, aneb naopak, že by po případě byt — aniž by ho pro účely ubytování státního zaměstnance bylo zapotřebí — zůstal delší dobu prázdný. Prvá eventualita nevyhovovala by potřebám státní správy, druhá přičila by se intenci využití co možná všech volných bytů k účelům bydlení.

Nař. rozhodnutí, majíc za to, že lhůtu odst. 3. počínati jest od okamžiku, kdy zajišťovací výměr proti majiteli domu nabyl právní moci, vychází tedy z nesprávného správního názoru, a bylo je proto v tomto bodě dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 6267.

Pozemková reforma: * Zásada, že stpú nesmí do výpovědi z hospodaření pojmouti nemovitosti, o jichž propuštění vlastník dle § 11 zák. záb. žádal, aniž o žádosti té před výpovědí rozhodl, platí i když nss rozhodnutí o nároku dle § 11 zák. záb. zruší. Je proto stpú povinen, k žádosti strany odvolati výpověď, postihnuvší i pozemky podle § 11 zák. záb. reklamované, když nss rozhodnutí o reklamaci té vydané zrušil, a nesmí stranu odkázati až na dobu, kdy § 11 záb. zák. znova vyřeší.

(Nález ze dne 1. února 1927 č. 1724.)

Prejudikatura: Boh. 1778/22, 1941/23, 2074/23, 3292/24 a 4716/25 adm.

Věc: Dr. Mikuláš O. v O. proti státnímu pozemkovému úřadu stran zpětvzetí výpovědi a řešení § 11 zák. záb.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud odsunuje zpětvzetí výpovědi z hospodaření daných výměry z 29. května 1924 až na dobu, kdy bude rozhodnuto o nároku st-lově dle § 11 zák. záb., zrušuje se pro nezákonnost; v ostatním se stížnost odmítá jako nepřípustná.

Důvody: Žadostmi de dato 29. května 1924 vypověděl stpú osobám hospodařícím na zabraném majetku st-lově hospodaření na nemovitostech v žádostech těch uvedených. Do výpovědi stěžoval si vlastník nemovitostí těch, nynější st-1, u nss, namítaje, že jsou nezákonné, poněvadž dříve již žádal, aby byly vypovězené nemovitosti dle § 11 záb. zák. ze záboru propuštěny. Nss stížnost tu nálezem z 18. února 1925 čís. 3.176 zamítl a to proto, poněvadž v době daných výpovědí o oné žádosti bylo stp-em rozhodnuto a to zamítavým rozhodnutím z 15. března 1924. Že posléz cit. rozhodnutí bylo nálezem Boh. 4419/25 adm., pokud jím zamítnuta byla žádost uplatňující nárok dle § 11 záb. zák., 1. věty, zrušeno, nemělo dle názoru nss-u v nálezu č. 3176/25 vysloveného na zákonnost výpovědi vlivu. Podotkl však nss v nál. Boh. 4419 toto: »Ovšem je zůstaveno st-li, aby — pokud by žal. úřad z úřední moci neučinil žád-